

Isten királysága - ahogyan elkezdődött – R. Prabahar

God's Kingdom - How it began – R. Prabahar

<http://www.cfcindia.com/article/gods-kingdom-how-it-began>

Az Úr Jézus Krisztus az evangéliumot Isten királyságaként hirdette ki. Keresztelő János hirdette ki először ezt a királyságot, de Jézus fektette le annak az alapját a halála, a feltámadása és végül a Szent Szellemnek Pünkösdkor való elküldése által (Márk 1:1,14).

Isten királysága mennyei és nem földi, ami igazság, békesség és Szent Szellemtől való öröm (Róma 14:17). A hívőknek rendelkezniük kell ezekkel a tulajdonságokkal, hogy az állampolgárai lehessenek ennek a mennyei királyságnak. Sajnálatos módon azonban a hívők többsége nem élvezi Isten királysága életének ezt a kiváltságát. Helyette egy normák szerinti életet élnek, ami nem sokban különbözik a világi emberektől, akik a sötétség királyságának az állampolgárai. Ennek oka az, hogy a legtöbb hívő nem tanulta meg Isten királyságának első alapelvét Keresztelő Jánostól és Jézustól, akik kihirdették ezt a királyságot.

Ha valami nem Istentől származik, az nem is lehet tökéletes. Isten kezdettől fogva mindent tökéletesen cselekszik. Aminek a kezdete tökéletes csak annak lehet a vége is tökéletes. Akik nem fogadták el Keresztelő Jánost nem fogadhatták el Jézust sem. (Márk 11:29-33). Akik nem érznek igazi bűnbánatot, azok nem juthatnak el egy igazi hitre sem; és a bűnbánat nélküli hit egy érzéki csalódás. Az első apostolok *Keresztelő János és Jézus követők voltak*. Éppen úgy, ahogyan a gyerekek a földi életéről a szüleiktől tanulnak, az első apostolok Isten királyságának életéről a szellemi szüleiktől – Keresztelő Jánostól és Jézustól - tanultak.

Keresztelő János *a bűnbánat keresztségét hirdette a bűnbocsánat elnyerése érdekében* (Márk 1:4). Az az üzenet hasonló volt ahhoz, mint amikor egy bébi megfog az anyja méhében. Ez a "bébi" jött világra - "született meg" – Jézusban. Akik engedelmessé váltak János üzenetének, azok készek voltak arra, hogy beleszülessenek Isten királyságába. Amikor hittek az Úr Jézus Krisztusban, és újjászülettek a Szellem által, akkor a mennyei család gyermekeivé váltak.

A Keresztelő Jánossal, a mi Urunk Jézus Krisztussal és az egymással való közösséget élvezve ők példák minden tekintetben - ebben a királysági életben. Tőlük kell tanulnunk.

Nézzük meg Keresztelő János magatartását, akit Isten arra használt, hogy "utat készítson az Úrnak" (Márk 1:2-3). Alázatos hozzáállása volt és elutasította, hogy *prófétának* hívják. Azt mondta, hogy ő csak "egy kiáltó hang a pusztában". A magatartása a következő volt: "Csak azért jöttem, hogy betöltsen Isten különleges

tervét. Ezért nem fontos, hogy *ki* vagyok. Semmi vagyok Isten előtt." Ilyen alázatos volt Keresztelő János. Nem csoda, hogy Jézus azt mondta róla, hogy *prófétánál is nagyobb volt* (Máté 11:9).

Ha valaki túl sokra értékeli az ajándékát vagy az elhívását, és dicsekszik azokkal, azokat nem tudja Isten használni a királysága építésére. Büszke és gögös emberek, akik a nevüket, az ajándékaikat és a szolgálatukat reklámozzák nem fognak Isten örökkévaló királyságában megmaradni, még akkor sem, ha Isten megengedi nekik, hogy a saját földi királyságukat építsék.

Jézus Krisztus nem vonakodott elfogadni a bemerítést Keresztelő Jánostól, mert értékelte János mély alázatát. Jézus nyilvánosan kijelentette, hogy János keresztsége mennyből való volt. (Máté 3:15; Márk 11:13). Ha Jézus *nem* fogadta volna el a bemerítést Jánostól, akkor *nem* lett volna kijelentve mások számára, mint Isten Fia, aki Szent Szellemmel keresztel. (János 1:32-33). És ha Keresztelő János hamis alázattal elutasította volna Jézus bemerítését, akkor nem jelenthette volna ki róla, hogy Ő az, aki „Szent Szellemmel és tüllel keresztel”. Akkor úgy halt volna meg, hogy nem töltötte be Isten akaratát. Azonban Jézus és János is eléggé alázatosak voltak ahhoz, hogy tiszteljék egymást. Alázatosan engedelmeskedtek egymásnak így készítve utat Isten királysága számára a földön.

Hol lát Isten alázatosságot és engedelmisséget ma akár egy férj vagy feleség, vagy egy gyülekezet két elöljárója között, hogy az a mennyből való hang ismét megszólalhatna: *'Ők az én szeretett gyermekeim, akikben gyönyörködöm'*: ugyanis az ilyen embereket használja ma Isten a királysága építésére.

Sajnálatos módon mi nem vagyunk olyan alázatosak, mint Keresztelő János és Jézus volt. Miért van olyan sok viszály, ellenségeskedés és békétlenség sok gyülekezetben ma, amik sokszor pártoskodásban végződnek. Keresztelő János és Jézus szolgálata csak rövid ideig esett egybe. Nekik azonban tökéletes közösségük volt egymással egy rövid időszak alatt. Így lehelyezhettek egy alapot az egyház számára, ami később az apostolok által került megvalósításra.

Figyeljük most meg azt, hogy a Nagyobb (Jézus Krisztus) hogyan viszonyult a kisebbhez (Keresztelő Jánoshoz), amikor annak hite megingott. Amikor János börtönben volt elküldte a tanítványait Jézushoz, hogy megtudja: *"Te vagy-e az, akit vártunk? vagy valaki mást keressünk?"* (Lukács 7:20). Amikor az emberek megvethették volna Jánost a hitetlensége miatt, Jézus felmagasztalta Jánost és azt mondta:

„Mit látni mentetek ki a pusztába? Szél ingatta nádszálat? Én mondom nektek, hogy asszonytól születettek között nincs nagyobb Jánosnál" (Lukács 7:24-28).

Majd folytatta és azt mondta:

„A **Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek királyságáért, és az erőszakosok ragadják el azt.**” (Máté 11:12).

Más szavakkal Jézus azt mondta, hogy a menny királysága Keresztelő Jánossal *kezdődött el*.

Ha *alázatban* kezdjük el, mint János, mi is jól fogjuk bevégezni – ahogyan az Úr Jézus. A bűnbánat és az Istennel való közösség helyreállításának üzenetét János hozta el, aki Illés szellemével jött (Máté 11:14). A hit és a tökéletesség üzenete Jézus Krisztussal érkezett el. Azok, akik elutasították azt, hogy higgyenek Jánosban, nem hihettek Jézusban sem. Az *"erőszakosok"* azonban (akik radikális módon megtérnek és hisznek) erővel fogják megragadni Isten királyságát ma is. (Máté 11:12).

Amikor a *nagyobb* (Jézus) jó híre elkezdett mindenfelé szétterjedni, a *kisebb* (János) megalázta magát, elismerte a nagyobbat és azt mondta: *"Neki növekedni kell, nekem pedig alább szállni"* (János 3:30). A nagyobb pedig lemondott János javára a saját népszerűségéről:

"Amint megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János.Az emberek szemében János vetélytársa lett, és mert nagyobbak tartották és elfordultak tőle. Ezért Jézus elhagyta Júdea vidékét és visszament Galileába" (János 4.1-3 Message - fordítás)

Isten királyságának ilyen tökéletes kezdete volt János és Jézus egymás felé tanúsított alázatos magatartása miatt. Ez folytatódik ma és örökké tart. Az örökkévalóságban fogjuk majd felfedezni, hogy azok voltak az alázatos szentek, akik Isten királyságát építették. Isten igazi családja a mennyben és a földön csak ilyen emberekből áll. (Efézus 3:15).

Akiknek nem sikerült megtanulni Isten királyságának ezt a *mennyei* életét ettől a két alapítótól, azok csak zavart és káoszt fognak okozni mindenhol ahová csak mennek – a saját házukban és a gyülekezetben egyaránt, mert a *földi* élet féltékeny és önző.

" Mert ahol irigység és civakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is." (Jakab 3:16)

A féltékenységi viszályhoz és ellentétéhez vezet, ahogyan azt az Ap.csel. 13:45-ben látjuk. Ahhoz, hogy Isten királyságát építsük ma a gyülekezetben, olyan testvérekre van szükség, akik készek alázatosságot tanulni Keresztelő Jánostól és Jézustól.

Bárcsak Isten felemelne olyan prófétákat közülünk, mint János volt, akik Illés szellemével rendelkeznek, akik Isten népének szívét egymás felé fogják fordítani, békét teremtve és építve a közösséget. (Malakiás 4:6). Ámen.